

містить відомості про історію, розвиток і сьогодення театрального життя Тернопільщини ХХ ст., подає біографічні статті про акторів театру товариства «Українська бесіда», театрів ім. І. Тобілевича, «Заграва», Державного драматичного театру ім. Лесі Українки у Львові, акторів «Тернопільських театральних вечорів» і київсько-харківського «Березіля», акторів та режисерів Тернопільського українського драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка, а та-

кож біографічні відомості про диригентів, композиторів, художників театру, театрознавців.

Критичне вивчення наведених вище регіональних біографічних видань дає нам змогу виявити маловідомі і невідомі імена діячів регіонального або місцевого значення, наповнити національну комп'ютерну базу даних як основу подальшої роботи над укладанням УБС.

ЮВІЛЕЇ

ХАРКІВСЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ АКАДЕМІЇ КУЛЬТУРИ – 75 РОКІВ

У вересні 2004 р. Харківська державна академія культури відзначила свій 75-річний ювілей. Це найстаріший в Україні вищий навчальний заклад культури з багатими науковими, навчальними та творчими традиціями. Започатковані ці традиції були ще у 20-ті роки, коли на базі Харківського інституту народної освіти відкрився факультет політичної освіти, на якому студенти здобували широку загальноосвітню і спеціалізовану підготовку.

Майже через рік 10 вересня 1929 р. факультет було реорганізовано в Інститут політичної освіти. До нього було зараховано 140 студентів.

Серпень 1930 р. – інститут перейменовано в Харківський інститут політичної освіти, а ще через рік – у Всеукраїнський інститут комуністичної освіти. В його складі було сім факультетів: бібліотечний, книгопоширення, шкільно-курсовий, музейний, екскурсійний (туристичний), атеїстичний, агіт-масовий.

Всеукраїнський інститут комуністичної освіти набув загальнодержавного значення. За дорученням Наркомосвіти, Всеукраїнської ради профспілок та інших організацій інститут складав різні програми, методичні листи, брав участь у багатьох нарадах, з'їздах, систематично допомагав технікумам, розробляючи для них програми і здійснюючи живий інструктаж через відрядження своїх викладачів. Така практика зберігалась до часів перебудови 80-х років, але й сьогодні академія залишається для різних установ і громадських товариств помічником і порадником у справах культури, соціальної педагогіки, бібліотечної роботи, інформаційних технологій.

Липень 1935 р. – реорганізація в Український бібліотечний інститут, який складався з факультету підготовки працівників масових бібліотек та факультету підготовки працівників бібліотек для дітей.

У середині 1939 р. Всесоюзний комітет у справах вищої школи затвердив Статут Харківського бібліотечного інституту, згідно з яким він набув статусу державного.

22 червня 1941 р. мирне життя нашого народу було порушене гітлерівським фашизмом. Інститут було евакуйовано в Кзил-Орду (Казахська РСР), який працював там при Харківському державному університеті на правах окремого факультету.

Червень 1947 р. – Державний бібліотечний інститут поновлює свою роботу в Харкові. Поступово перед інститутом постало питання про розширення набору та збільшення кількості спеціальностей та спеціалізацій. Першою ластівкою в цьому напрямі була підготовка організаторів-методистів

клубної роботи і викладачів клубної справи для спеціальних технікумів. Почалася вона з вересня 1950 р., коли в інституті було відкрито факультет культурно-освітньої роботи.

Друга половина 50-х – початок 60-х років – переломний період в історії СРСР, епоха «відлиги». В ці роки на сцену виходить покоління «шестидесятників», які відіграли велику роль у становленні суспільної свідомості, в історії науки і культури. Інтенсивного розвитку в цей час набув факультет культурно-освітньої роботи. Він розширився за рахунок введення нових спеціальностей. Поступово дедалі більше виявлялася невідповідність між назвою інституту (бібліотечний) та змістом його роботи. Тому у 1964 р. інститут реорганізувався у Харківський державний інститут культури (ХДІК), що вплинуло на його майбутнє, заклало культурологічну спрямованість всього навчального процесу.

У 1979 р. інститут святкував своє 50-річчя, яке було широко відзначено громадськістю. Уряд нагородив ХДІК Грамотою Президії Верховної Ради України, а низці викладачів були присвоєні почесні звання.

З грудня 1989 р. почався новий етап в житті інституту. Вперше його ректор (В. М. Шейко) був обраний на альтернативній основі на зборах колективу.

Був здійснений перший в Україні набір на спеціальність «соціальний педагог». Відкрилися відділення з підготовки хормейстерів, хореографів народного українського танцю, кіно-, телережисерів, документознавців. Відбувається структурна перебудова інституту. Створюються нові факультети: документознавства та інформаційної діяльності, бібліотекознавства та інформатики, культурології, народного музичного мистецтва, режисерсько-хореографічний, до- і післядипломної підготовки, з роботи з іноземними студентами.

8 червня 1998 р. за постановою Кабінету Міністрів України № 818 на базі Харківського державного інституту культури створено Харківську державну академію культури (ХДАК).

За роки свого існування академія підготувала понад 35 тис. спеціалістів, серед яких представники Америки, Європи, Азії. Нині ХДАК на семи факультетах готує фахівців із 12 спеціальностей. Академія є видавцем фахового збірника наукових праць «Вісник Харківської державної академії культури», багатьох монографій та навчальних посібників, зокрема серії «Культура та освіта», що виходить під егідою Міністерства культури і мистецтв України.

Інформацію підготовлено за матеріалами сайту ХДАК (<http://www.ic.ac.kharkov.ua/>) та публікацій фахової періодики